

kendi içlerinde gerçeklikleri varmış gibi bakılır. Oysa bunlar yalnızca düşünce ya da sözcüklerin zihinsel yığındır. Sözcükler ve düşünceler fikirlerin gelişmesi için gereklidir. Zihnimiz bu fikirlerle beslenir. Burada, birçoğumuz için esas sorun, fikirleri, daha temel ve daha gerçek olan bir şeyi gösteren işaret levhaları olarak göreceğimiz yerde, onların kendi içlerinde gerçek olduklarını düşünmekteyiz. Örneğin; birçok kişi "TANRI" veya "GERÇEKLİK" ya da "ŞUURLULUK" konularındaki fikirlerin, konuyla aynı olduğunu düşünürler. Öte yandan, bir çok kişi de "kominizm", "sosyalizm" veya "muhafazakarlık" la ilgili fikirlerin kendi içlerinde geçerlilikleri, gerçek şeyler olduklarını düşünürler. Bu kişiler yaşamlarını böylesi fikirlerin ortasında geçirdikleri için kendilerini gerçek bir sosyalist, komünist ya da muhafazakar olarak görürler.

Aynı şekilde, dine bağlı bir çok kişi de sadece "O" dinle ilgili belli fikirlere sahip oldukları için TANRININ farkına varmış olduklarına inanırlar. Dünya böylesi fikirlerle doludur ve bunlar gerçekliğe çevrilmedikçe zararlıdırlar. Çünkü, düşüncelerimizi ve tüm zihinsel çalışmamızı kısır bir hale sokarak, hem kendimizi, hemde etrafımızı meşgul edecektir. Fikirleri harekete geçirdiğimiz de, ancak o zaman bizi bambaşka insanlar haline getirmeleri mümkündür. Yalnızca fikir olarak bakıldığında ise, hiç bir işe yaramazlar. Değerli fikirleri, değersizlerden ayrı tutarak ve uygun bir şekilde bunları yaşamımıza uygulayarak harekete geçirmek bize düşer.

Şimdi, zihnin ya da aklın günlük yaşam şemasındaki gerçek yerini göstermeye çalışalım. Şuana kadar söylediklerimize bakarak, sıradan zihnin ya da aklın hiç bir değer taşımadığına inanmak çok yanlış olur. Tabiki, bir değeri vardır, hatta çok büyük bir değer taşımaktadır. Ama doğru alanda ve yerde zihin birey üzerinde bir liderlik ele geçirmeye çalıştığında, kendi alanından çıkıp, ait olmadığı alana girmiş olur. Kişiliğin içinde yaşadığımız sürece, zihnin bu liderliği çok doğaldır. Çünkü daha öncede belirttiğimiz gibi, kişilik zihin yoluyla çalışır, fiziksel beden ve duygular da iç güdüsel hareketler ve daha aşağıda olan duygusal merkezler yoluyla ona yardım ederler.

Kişiliğin gerçek benimiz olmadığını, yalnızca bizmiş gibi davra-

nan bir sahtekar olduğunu fark ettiğimiz zaman, zihnimizi kesin bir tavırla asıl yerine oturtmamız gerekir. Artık insanın efendisi olmak yerine, ona hizmet etmeli ve onun isteklerini kendi arzusu ile yerine getirmelidir. Birkez bu pozisyona (duruma, konuma) ulaşıldığında, zihin evrensel şemadaki doğru yerini bularak, bütün yönetimi, daha yüksek olan zihinsel merkeze bırakır. Böylece aslında olması gerektiği gibi, sıradan zihin, kendisine verilen emirlere uyuma işini üstlenir. Bu durumdaki herhangi bir kadın ya da erkek için diyebiliriz ki, onun zihni kendine uygun bir görevi yerine getirmekte ve insana hizmet etmektedir. Zihnimiz bu kapasiteye sahip olduğunda, mümkün olan en iyi hizmeti sunacaktır. Böylece çeşitli hesapların yapılmasında ve karmaşık ayrıntıların çözülmesinde, fikir, tasarım ve bellek gibi unsurların birleştirilip geliştirilmesinde, sıradan zihnin insan için olan değeri ölçülemeyecek kadar çoktur. onun yanlışlığı yalnızca, insanın kökenleriyle, geleceğiyle ve evrenle ilgili bütün sırları bildiğine, insanı inandırmaya çalışmasıdır.

Daha önce açıklandığı gibi bu önemli konular, içimizde sezgiler ve içsel aydınlanma yoluyla çalışmakta olan daha yüksek zihinsel merkezin sorumluluğuna girer. Bu merkez de yine içimizde var olan daha yüksek duygusal merkezle işbirliği halindedir. Öyleyse, bunu önce, sıradan zihnin farketmesi gerekir. Bu gerçeği farketmediği zaman artık kendi alanının dışında kalan konularla verdiği gereksiz mücadeleleri sona erecektir. Dolayısıyla, sıradan zihin şuandaki sonsuz hareketliliğinden vaz geçip, pasif duruma gelecektir. Böylece daha yüksek zihinsel merkezden çıkan fikir ve faaliyetler daha alçak olan zihinsel merkezlerin içsel bölümünden süzülerek bize ulaşacaktır.

Sahte şahsiyetin etkisiyle heyecan ve her türlü aşırı hareketlilik içinde ateşlenmeye hazır olan zihin (entellekt), daha yüksek zihinsel merkezden bize ulaşabilecek olan fikir ve faaliyetlerin önündeki en büyük engeldir. Zihin, bu bölümde söylediklerimizin doğruluğunu fark edip kendi sınırlılığı konsundaki gerçeği kabul edip durağan hale gelince, merkeze bağlanıp, aynası olmaya başlar.

Daha yüksek merkezle daha aşağıdaki merkez arasındaki uyum